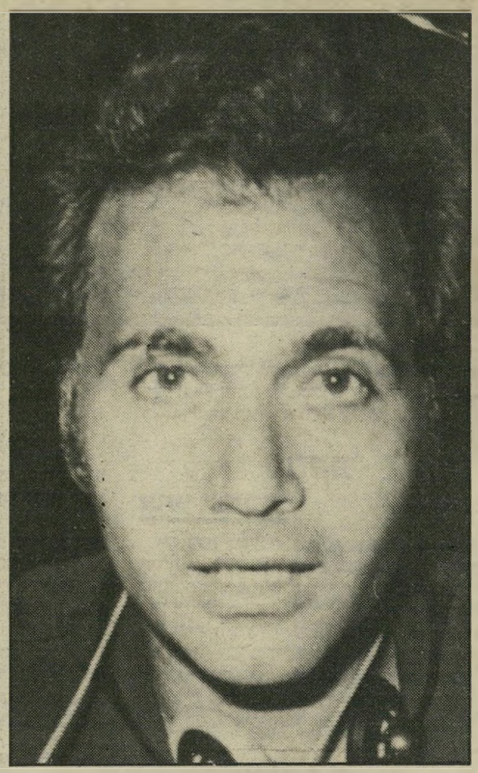

קובי אושרת:

„וייצמן קנה ממני את הזכות להשתמש בשיר!"

מערכת־הבחירות החלה, ולמרות ששידורי־ישראל עדיין לא החלו בתשדירי־הבחירות, אצל אייבי נתן ב„קול השלום" אין הגבלה ומיפלגתו של עזר וייצמן מפגיזה את גלי־האתר עם תשדיר פירסומת שאינו אלא שיר ידוע שכתב קובי אושרת.

● קובי, לפני ארבע שנים השתמש המערך בתשדירי־הבחירות שלו באותו שיר ממש. אתה והתמלילנית שימרית אור תבעתם את המערך בעניין זה.

נכון. לפני ארבע שנים השתמש המערך ללא רשות בשיר יחד. תבענו אותו למישפט וזכינו שימרית ואני, כל אחד ב־2000 דולר.

● מיסלגתו של וייצמן ביקשה רשות?

כן. וייצמן ומישרד הפירסום שלו קנו ממני את הזכות להשתמש בשיר, בכסף מלא.

● בכמה כסף?

לא יכול לענות לך על זה, לא רוצה לדבר על כסף, למה צריך להוציא את הדברים האלה החוצה?

● העובדה שמכרת לוייצמן ולמיסלגתו את הזכות להשתמש בשיר מעידה על כך שאתה מזדהה עם המיסלגה?

לא. בשום פנים ואופן לא! אני בהחלט מעריך את וייצמן האיש, אבל את השיר מכרתי לו כבעל־מיקצוע, לא כתומך נלהב.

● איפה אתה נמצא על המפה הפוליטית?

באמצע, עם נטיה לכיוון המערך.

● אם הליכוד היה מבקש ממך את הזכות להשתמש בשיר, היית מוכר לו?

אני חושב שלא. את יודעת מה, במחשבה שניה אולי כן, אחרי הכל אני איש מיקצוע. מובן שהייתי שמח יותר אילו היו פונים מהמערך, אבל אם הליכוד היה פונה, לא הייתי פוסל את האפשרות על הסף.

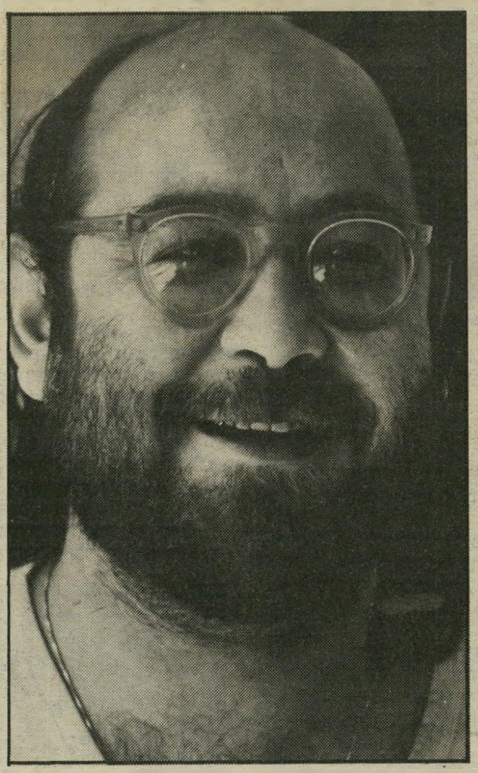

יובל מסקין:

„להעביר את הפסטיבל מירושלים לתל־אביב!"

יובל מסקין, בנו של השחקן הנודע אהרון מסקין ואחיו של השחקן הנודע אמנון מסקין, הוא עורך תוכניות מוסיקה ואמנות ב„קול ישראל". לדעתי, הוא המומחה מס' 1 לכל מה שהתרחש בפסטיבל ישראל. האיש אכל, ישן, שתה ודיבר פסטיבל 24 שעות ביממה. הוא הקים אולפן שידור מיוחד במלון שבו התאכסנו האמנים והעביר בשידור חי ראיונות, קוריוזים והכל בנושא הפסטיבל. ומכיוון שיובל הוא המומחה בעיניי, מצאתי לנכון לשאול אותו כמה שאלות בנושא, עם סיום הפסטיבל.

● לדעתך, הפסטיבל היה טוב או רע?

טוב: עובדה שהרוב המוחלט, יותר מ־80 אחוז קנו כרטיסים, וזה מדד ראשון להצלחה לכל דבר.

● מה היה לדעתך המופע הטוב ביותר?

לינדסי קמפ. מהמם ממש! מהמם: תיאטרון שיש בו הכל: החל מז'אנה ועד שקספיר, מקאברט קיטשי עד הסוף ועד מין גברי ונשי והטרוסכסואלי והומוסכסואלי עד הסוף, הכל עד הסוף, עם יופי פיסי ובימתי נדיר.

● והמופע הרע ביותר?

הסקאלה ממילאנו. זה היה כל־כך רע, כל־כך סתמי, התיזמורת לא היתה תיזמורת, הזמרים עוד פחות, לא היה זמר שיפוצץ את השכל והכי גרוע היה הבימוי — משהו בסיגנון אדיש דה־פיליפ.

● לאיזה מסקנות הגעת בעיקבות הפסטיבל?

שצריך להעביר אותו לתל־אביב: לא יעזור כלום, רוב הקהל הוא תל־אביבי ואנחנו ארץ קטנה ושלא יגידו לי שבניו־יורק נוסעים 40 דקות לעבודה, פה זה לא ניו־יורק. הנסיעות לירושלים היו עינוי, והרבה חברים שלי אמרו לי שבשנה הבאה יקנו פחות כרטיסים רק בגלל הנסיעות.

● אבל את יוסייה של ירושלים אי־אפשר להעתיק לתל־אביב.

אין ספק שירושלים היא עיר עם קסם. אבל כמעט שלא נעשה שימוש בחלליה או במקומותיה המיוחדים, ואם מחפשים קימורים וקשתות אז לנו יש יפו. נכון, הכותל אין לנו, אבל בכותל ממילא לא עשו הצגות.

תמי פלד:

„מצידי יכולה השביתה להימשך עד החופש הגדול!"

מי שלא ראה את תלמידי בתי־הספר היסודיים ביום שביתת המורים בשבוע שעבר, לא ראה שימחה מימיו. בים אי־אפשר היה להכניס סיכה, בריכות השחיה היו מוצפות ואצלנו בשכונה נסעו הילדים באופניים והיו מרוצים מן החיים. שאלתי את תמי פלד, תלמידת כיתה ה־2' בבית־ספר „אלונים" ברמת־אביב:

● תמי את יודעת בכלל למה התקיימה שביתת המורים?

מפני שלפי דעתם, המורים לא מקבלים מספיק שכר.

● ולפי דעתך הם מקבלים מספיק שכר?

לפי דעתי, הם מקבלים יותר מדי.

● למה יותר מדי?

לא יודעת, ככה יש לי רושם שהם עובדים מעט שעות בשביל הרבה כסף.

● הצטערת כשהשביתה הסתיימה רק אחרי יום?

בטח שהצטערתי, מצידי שהשביתה היתה ממשיכה עד החופש הגדול.